

Det kongelige Fiskeri og Kystdepartement
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

22.03.2013

HJELMELAND

HØRINGSUTTALELSE ANGÅENDE UTKAST TIL FORSKRIFT OM SÆRLIGE REGULERINGER AV AKVAKULTUR I HARDANGERFJORDEN

1. INNLEDNING

Viser til brev av 8. februar 2013 hvor forslag til nytt forvaltningsregime i Hardangerfjorden ble sendt ut på høring. Viser også til vårt brev av 14. mars 2013, der vi anmoder å bli høringsinstans da vi har betydelig aktivitet i området og vil bli sterkt berørt hvis forskriften innføres.

Vi vil innledningsvis bemerke at forslaget til forskrift er vanskelig å forstå og kan tolkes på flere ulike måter. Dette er etter vår mening veldig uheldig, men uansett tolkning vil forslaget få betydelige konsekvenser for oppdrettsnæringen i Hordaland generelt og for vår virksomhet spesielt.

Marine Harvest Norway AS (heretter MHN) er enige med målet om en bærekraftig utvikling av akvakulturnæringen, men uenige i at situasjonen i Hardangerfjorden er så spesiell at den trenger ekstra reguleringer utover de nasjonale. Vi mener at allerede innførte reguleringer som Soneforskrift, NYTEK-forskrift og Luseforskrift tilstrekkelig ivaretar dette. Det er umulig å si om forslagene i høringsutkastet vil ha noen effekt ut over allerede iverksatte tiltak. Konsekvensene vil imidlertid vil betydelige for alle aktører, herunder MHN.

MHN støtter fullt ut høringssvaret til FHL, og vil i vårt høringssvar kun utdype de forhold vi mener er vesentlige.

2. OPPSUMMERING

MHN er meget kritisk til forskriften slik den foreligger. Etter vår mening vil forskriften ha mye større konsekvenser for produksjonen i Hordaland, både innenfor

› Marine Harvest Norway AS	OFFICE Sandviksboder 78 AB 5035 Bergen	PHONE +47 2156 2300	FAX +47 2156 2301
	POSTAL Postboks 4102 Sandviken 5835 Bergen	MAIL norway@marineharvest.com	
		WEB http://marineharvest.com	

og utenfor Hardangerfjorden, enn det som går fram av forskriftsforslaget. Innføring av et eget biomasseområde i Hardangerfjorden vil i seg selv medføre betydelig redusert produksjon, noe som ytterligere vil forsterkes hvis en kommer i en situasjon der størrelsen på konsesjonene blir redusert.

Regulering av maksimal stående biomasse er heller ikke en egnet måte å regulere på hvis en vil oppnå målsettingen med en bærekraftig utvikling. Det går ikke klart fram av forskriften hvilke konsesjoner som omfattes og heller ikke hvordan det nye biomassetaket skal fungere sammen med biomassetakene i resten av F.dir. region vest og sør, men forslaget vil uansett tolkning ha betydelige konsekvenser for produksjonen i området.

- **MHN er enige i målet med forskriften om en bærekraftig utvikling av akvakulturnæringen i Hardanger.**
- **Innføring av forskriften slik den nå foreligger vil føre til en nedbygging av oppdrettsnæringen på Vestlandet. Dette er i klar konflikt med målet.**
- **MHN mener at forskriften må trekkes tilbake eller i det minste sendes på ny høring etter at den er omarbeidet.**
- **MHN mener en bedre sonestruktur i området er tiltaket som vil virke for å oppnå målet.**

3. MERKDADER TIL FORSKRIFTSFORSLAGET

Forskriften slik den nå foreligger er vanskelig å forstå. På flere områder er den uklar og kan tolkes på ulike måter som gir svært ulike konsekvenser.

Uklart hvilke konsesjoner som omfattes.

For det første er det ikke definert hvilke konsesjoner som forskriften omfatter. Konsesjonene som forskriften omfatter er definert som *“løyve til akvakultur av laks, aure og regnbogeaure som er gitt i Hardangerfjorden”*. Dette kan enten tolkes som konsesjoner som er tildelt til kommuner i Hardanger eller konsesjoner som er godkjent på lokaliteter i Hardanger. Ut fra at forskriftsområdet ikke følger eksakte kommunegrenser ser det for oss ut som om det ikke er avgjørende hvilken hjemstedskommune konsesjonen har. Forskriftsforslaget må da tolkes slik at konsesjonen må være registrert på en lokalitet i forskriftsområdet. Hvis forskriften

blir innført, mener MHN at denne tolkningen må være gjeldene, men dette må presiseres i forskriften.

Eget biomasseområde.

I følge forskriften skal det etableres et eget biomassetak i Hardangerfjorden hvor maksimal biomasse ikke skal overskride 50.000t. Det er for oss uklart hvordan dette biomassetaket skal fungere sammen med resten av Fiskeridirektoratets region vest og sør. MHN er på grunn av høy andel videreføring også innvilget interregional MTB mellom Fiskeridirektoratets region vest og sør. Det går heller ikke fram av forskriftsforslaget hvordan det nye biomassetaket i Hardangerfjorden skal fungere sammen med resten av vår konsern-MTB.

Når hensikten med forskriften er å regulere maksimal biomasse i Hardangerfjorden, bør ikke forskriften ha regulerende effekt på produksjonen også utenfor forskriftsområdet. Hvis forskriften innføres mener MHN at det må presiseres at ledig MTB fra konsesjonene i Hardangerfjorden fritt kan benyttes utenfor forskriftsområdet til enhver tid. Det må videre presiseres at en evt. innføring av denne forskriften ikke vil påvirke det interregionale biomassetaket som MHN er innvilget mellom Fiskeridirektoratets region vest og sør.

Hvis forskriften skal forstås slik at det skal gjelde to separate biomasseområder som vi ellers er vant til å håndtere regionskiller, vil effekten av denne bestemmelsen bli dramatisk. I så tilfelle bør dette utredes ytterligere og sendes på høring på nytt.

Biomassetak på 50.000t

Det er i forskriften satt et biomassetak på 50.000t som et akseptabelt nivå på biomassen for å sikre en positiv miljø-utvikling. Bakgrunnen for at grensen er satt på dette nivået er hvordan biomassen var i Hardangerfjorden (utenom Langenuen) i 2008. Det at man ikke har justert denne grensen etter at Langenuen ble inkludert i området som omfattes av forskriften sier oss at grensen er helt tilfeldig satt. Vi savner en begrunnelse på hvorfor grensen er satt på dette nivået og hva som er begrunnelsen for at nettopp 50.000t et nivå som vil sikre en bærekraftig utvikling.

Utnytting av redusert MTB

Det legges i forskriften opp til at en evt. redusert MTB kan utnyttes enten utenfor Hardangerfjorden eller som "grønne konsesjoner" innenfor. Skal den reduserte delen utnyttes som "grønn konsesjon" må biomassen holdes i egne produksjonsenheter. En slik utnyttelse vil bli vanskelig og meget begrenset.

Kollektiv avstraffelse

Det legges i forskriften opp til at alle konsesjoner blir redusert likt hvis biomassegrensen overskrides, uavhengig av hvem som har forårsaket overskridelsen.

Vi mener dette er en helt feil og uforutsigbar måte å regulere på og mener det evt. må finnes andre reguleringsmekanismer hvis det skal innføres et biomassetak.

Opphevelse av begrensningene

Vi finner ikke noe i forskriften som sier noe om når begrensningene skal oppheves og biomassetaket kan økes igjen. Hovedmålet med forskriften er å sikre en bærekraftig utvikling, men det er ikke definert noen konkrete resultatmål. Dette må defineres og det må også tas inn i forskriften hvordan biomassetaket skal økes eller oppheves når målene er nådd.

4. FORHOLDET TIL ANDRE FORSKRIFTER

De siste årene har det kommet nye og strengere reguleringer av oppdrettsnæringen som skal ha samme virkning som Hardangerfjordforskriften. Ingen av disse forskriftene går på begrensning av biomassen, men har de samme mål som Hardangerfjordforskriften, nemlig å sikre en bærekraftig utvikling spesielt i forhold til lakselus og rømming:

NYTEK-forskriften: Formålet med denne forskriften er *“Forskriften skal bidra til å forebygge rømming av fisk fra flytende akvakulturanlegg gjennom å sikre forsvarlig teknisk standard på anleggene”*.

Luseforskriften: Formålet med denne forskriften er: *“å redusere forekomsten av lakselus slik at skadevirkningene på fisk i akvakulturanlegg og i viltlevende bestander av laksefisk minimaliseres, samt redusere og bekjempe resistensutvikling hos lakselus”*.

Soneforskrift: Det er i Hardangerfjorden også etablert en egen soneforskrift som også har som formål å: *“samordne tiltak mot lakselus i sonen for å hindre at parasitten har bestandsregulerende effekt på vill laksefisk og for å hindre skader på laksefisk i akvakulturanlegg. Formålet er også å redusere det totale antallet behandlinger mot lakselus i løpet av en sesong for å begrense resistensutviklingen, samt begrense spredningen av resistent lus”*.

Disse forskriftene skal sikre en bærekraftig utvikling av oppdrettsnæringen i hele Norge og er nylig oppdatert med strengere regler både for teknisk standard og lusenivå. Vi finner det derfor urimelig at ikke disse også er tilstrekkelige for å sikre en bærekraftig utvikling i Hardangerfjorden. Vi finner det også urimelig at en i Hardangerfjorden velger helt andre reguleringsmekanismer enn de som gjelder nasjonalt.

I tillegg til disse forskriftene gjelder også frysinstruksen fra 2008 for Hardangerfjorden som hindrer at produksjonskapasitet kan flyttes inn til området.

MHN mener at en bedre sonestruktur i Hardangerfjorden vil være et mye mer effektivt tiltak som vil sikre en fortsatt positiv utvikling for de ville laksestammene i området. Større soner vil ha en positiv effekt både for lusebekjempelse og for å forebygge sykdomsproblemer. Soneforskriften innebærer også en aksept av at det må være høyere regionale biomassetopper i enkelte perioder, for å kunne oppnå synkronisert, felles brakklegging med jevne mellomrom. Hardangerfjordforskriften tar det motsatte utgangspunkt og tvinger ned biomassetoppene. Kombinasjonen av de to forskriftene blir inkonsekvent og svært uheldig.

I istedenfor å opprette et eget biomassetak på 50.000t, mener MHN at de nåværende brakkleggingssonene nr. 2,3 og 4 bør slås sammen til en sone, slik at hele indre Hardanger får felles brakkleggingsperiode.

5. KONSEKVENSER AV FORSKRIFTEN

Som nevnt i innledningen vil en innføring av forskriften slik den nå foreligger ha store konsekvenser for produksjonen til MHN i region sør og vest, uansett hvilken måte forskriften tolkes på.

Hvis forskriften tolkes slik at vi må velge hvilke konsesjoner som skal tilhøre biomassetaket i Hardangerfjorden og at disse kun kan utnyttes der, vil bare innføring av forskriften føre til en redusert produksjon for MHN på ca. 12-13.000 tonn pr år. Av dette vil ca. 4.000 tonn være innenfor Hardangerfjorden og ca. 9.000 tonn utenfor. Dette kommer av at vi mister fleksibilitet til å utnytte konsesjonene som blir «øremerket» i Hardangerfjorden utenfor.

Konsekvensen ved innføring av forskriften vil ha ringvirkninger på verdiskapning både lokalt og regionalt, samt direkte og indirekte sysselsetting. Det vil føre til at konsesjonene i området blir dårligere utnyttet, noe som gir dårligere lønnsomhet og investeringer blir vanskeligere å forsvare.

Grunnen til at produksjonen blir redusert mye mer enn det som beskrives i høringsbrevet er todelt:

For det første vil en etablering av et eget biomasseområde i Hardangerfjorden føre til at Fiskeridirektoratets Region Vest blir delt i to biomasseområder. Når det i tillegg er 3 ulike produksjonssoner i Hardangerfjorden, (høst-partall mangler) er det ikke mulig å utnytte konsesjonene i Hardangerfjorden optimalt og produksjonen blir

reduisert. Det sammen forholdet gjelder på utsiden av Hardangerfjorden. Her har MHN kun lokaliteter i vår-oddetall soner (i tillegg til høst-soner i Rogaland og Agder) og konsesjonene blir også her mye dårligere utnyttet.

For det andre vil en reduksjon av konsesjonene i Hardangerfjorden som følge av at biomassen har vært for høy i 2 måneder føre til ytterligere redusert produksjon. Dette er imidlertid underordnet den reduksjonen som i seg selv kommer av at forskriften innføres.

En redusert årlig produksjon på 12-13.000 tonn tilsvarer en svikt i inntektene på ca 350mill NOK pr år. Det sier seg selv at dette er dramatiske konsekvenser og at grunnlaget for å opprettholde driften i området blir betydelig svekket. MHN Region Sør sysselsetter i dag direkte ca. 250 personer på stamfiskanlegg, settefiskanlegg, matfiskanlegg og slakteri- og foredlings-anlegg. En reduksjon i produksjonen på 12-13.000 tonn utgjør ca 25% av vår samlede produksjon og det vil få store konsekvenser for disse arbeidsplassene både lokalt i Hardanger og i hele regionen.

Med vennlig hilsen
Marine Harvest Norway AS

Nils Viga
Region direktør